

לך אמר ליבי

(1) ספר תהילים פרק כז

(ז) שְׁמַע ה' קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי:

(ח) לָּהּ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת פְּנֵיהֶ ה' אֲבַקֵּשׁ:

(ט) אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיהֶ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאַף עֲבֹדָה עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעַי:

(7) מלבי"ם על תהילים פרק כז פסוק ח - חלק באור הענין

(ח) לך אמר ליבי - ר"ל הגם שבפי אני מבקש ענינים אחרים, הצלה מהאויב וכדומה, הלא ליבי - כבר אמר לך - את עיקר בקשתי, ליבי אמר לך, כי "בקשו פני את פניך ה' - זאת אבקש - רק זאת אבקש - והיא עקר בקשתי שפני יבקשו את פניך - שפני לא יבקשו שום דבר רק השגת פניך, שהוא הדבקות וההשגה של פני ה', והיא כל מגמתי

(3-4) רש"י תהילים פרק כז פסוק ח

(ח) לך אמר ליבי בקשו פני - בשבילך בשליחותיך אומר (לי) ליבי בקשו כלכם ישראל את פני ואני שומע לו, את פניך ה' אבקש. לך - כמו (איוב ל"ג) הן אני כפיך לאל, במקומו, אם לאל תריבון (איוב י"ג), במקומו, אף כאן לך אמר ליבי במקומך בא אלי ליבי לומר כן:

(14) ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן קנו

לב טהור ברא לי וכו' (תהלים נ"א). פי מה שמוזכרים בינו לבין קונו, הוא בחינת רוח - הקדש. ודוד המלך, עליו השלום, שהיה מעלתו גדולה מאד, יסד מנה ספר תהלים. וכן כל אחד לפי בחינתו הוא בחינת רוח - הקדש, כמו שכתוב (תהלים כ"ז): "לך אמר ליבי", כמו שפרש רש"י: "לך בשבילך ובשליחותיך". "אמר לי ליבי". שכל הדברים שהלב אומר, הם דברי השם יתברך ממש, והוא בחינת רוח - הקדש. וצריך לחדש תמיד, לבקש בכל פעם בתחנונים ודברי רצויים חדשים. ולזכות לזה, צריך טהרת הלב. וטהרת הלב הוא, על - ידי שמתלהב ובוער לבו להשם יתברך, על - ידי - זה נטהר הלב. פי נגד שנתלהב ונבער לעברה או לתאוה רעה, חס ושלום, שמנה נטמא לבו, נגד זה צריך שיתלהב ויבער לבו להשם יתברך, ועל ידי זה יטהר לבו, כמו שכתוב (במדבר ל"א): "כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש". וכשיש לו טהרת הלב, אזי זוכה לדבר בכל פעם דבורים חדשים, שהוא בחינת רוח - הקדש: וזהו לב טהור ברא לי אלקים, אזי ורוח נכון חדש בקרבי, שיזכה לחדש דבורים חדשים, שהם בחינת רוח - הקדש כנ"ל:

ולבוא להתלהבות וקמימות להשם יתברך, הוא על ידי תנועה. פי תנועה מעורר קמימות, כמו שאנו רואין בחוש, אם יזרק חץ ויתחב בראשו שעוה, אזי ימס השעוה מחמת הקמימות הבא על ידי התנועה. וכן